

šlučal. — Pilatus jim wotgroni: Kak šmēju ja wašchogo krala pschešlučowasch, gaž nejšom wězej niz ako šudnik? — Naspětk wotgronichu te Žyzi: My ga negronimi, až won tych Žydow kral jo, alé až won še poměnijo tych Žydow kral a Božy šyn.

Tegdy sawola Pilatus šwojog šlužabnika a drugich, kenz psched nim stojachu, pschikasa jim a zašcho: Sew šchytnym měrom sporajscho mē how Jesuša. — A woni zechu a štipichu sew šcheju pschistojszczu k Jesušu. Ako pak ten šlužabnik jogo huphta, pošna won jogo, a welika bojašni jogo napadnu, won padnu na šwojej koleni a pschestre šwojo rubišczo psched nim na sejmju a zašcho: Ruby Kněžo, pojž snami tu drogu, pscheto ten šudnik šchi woła. Gaž pak te Žyzi wizechu, zož ten šlužabnik zynik běšcho, rošgorichu woni še welgi a zachu k Pilatušoju: Pschez ga ty nejšy togo nejžnišchego knechta ša nim pošlak ale šy twojomu botu daš hysch? Glédaj, ten bot jo jomu weliku zescz hopokasaš.

Ga sawola Pilatus šwojog šlužabnika a zašcho k nomu: Pschez ga ty šy take zynik? — Won wotgroni: Ako ty mē s Jerusalema do Cāsarea k Alexandroju šy pošlak, wizech ja Jesuša rejtujuzego na wošlowe, a te Žyddjske žišchi chytachu jomu galuski na drogu, druge pscheszczerachu šwoju draštwu psched nim na drogu a wolachu: Hosianna we tej hušchyne! Ty šyn Dabita, žognowany, kenz šy pschišchel we mēnu Boga. ty kral we Šraelu, huzyni naš šbožnych, kenz ty šy we tej hušchyne!